

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiets ordfører på det her område kan desværre ikke være her i salen i dag, så jeg skal tilkendegive, hvilken holdning vi har.

Forslaget handler denne gang om 4.051 udlændinge, der søger dansk statsborgerskab. Det er en væsentlig udvidelse, i forhold til hvad vi har set tidligere. Der er faktisk tale om en for-dobling.

Hvis det så bare betød, at der kom færre forslag, så kunne man så se på det, men vi ved jo, at det gør der ikke. Ministeren har tilkendegivet, at der kommer det samme antal forslag ved senere lejligheder, og dermed må vi se i øjnene, at inflationen i antallet af personer, der søger at få dansk statsborgerskab, nærmest er eksplosiv.

Det er i sig selv skræmmende, at antallet af personer, der søger og får dansk statsborgerskab, er eksploderet, men helt galt er det, at nogle af ansøgerne ikke burde få dansk statsborgerskab.

Fremskridtspartiet har ikke noget imod, at udlændinge i et begrænset antal opnår dansk statsborgerskab, hvis de har fortjent det. Fremskridtspartiet kan til gengæld ikke acceptere, at f.eks. kriminelle udlændinge bliver belønnet med et dansk statsborgerskab.

Dansk statsborgerskab er et guldrandet papir, som gælder resten af livet for den pågældende og for hans efterkommere. Det er således et dokument, som vi ikke bare skal udlevere til hvem som helst. Ansøgerne skal ses nøje an, og det skal vurderes grundigt, om de har gjort sig fortjent til at få det guldrandede papir.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at personer, der begår grov kriminalitet, selv har udelukket sig fra at opnå dansk statsborgerskab. Det samme gælder en udlænding, der ikke er i stand til at forsørge sig selv og sine, for hvis vi bare tager dem hertil og forsørger dem, jamen så vil der ikke blive penge til dem, vi skal hjælpe.

Endelig finder vi i Fremskridtspartiet, at det er et helt rimeligt krav, at udlændinge skal kunne beherske vores sprog i skrift og tale på et så rimeligt niveau som muligt.

Som vi tidligere har gjort i Fremskridtspartiet, vil vi igen under udvalgsbehandlingen stille de nødvendige spørgsmål, og vi vil komme med vores ændringsforslag til, hvem af alle de her mennesker, der er nævnt i lovforslaget, der har fortjent statsborgerskabet, og hvem der ikke har. Det vil vi komme tilbage med under tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Jeg kan ikke lade være med at undre mig, når jeg ser ud over den tomme sal. Det beviser, at alle her i Folketinget er rystende ligeglade med, hvem der kommer ind i vort samfund. Jeg synes, de skulle stå ret for vælgerne for det.

Justitsministeren (Frank Jensen):

For at der ikke skal være nogen tvivl, så vil jeg godt oplyse – mere af hensyn til de historiske bøger, som bliver tilvejebragt ved referat af forhandlingerne her i salen – at når der i det lovforslag, som jeg har fremsat om indfødsret, nr. L 39, er flere personer, end der var i de lovforslag, der blev fremsat i sidste samling, så er det ikke noget udtryk for, at der er sket nogen ændring i proceduren for, hvordan man opnår dansk statsborgerskab her i landet. De mennesker, der er på det her lovforslag, lever op til de meget restriktive krav, vi i øvrigt praktiserer gennem grundlovsbestemmelser om, at indfødsret i Danmark, altså statsborgerskab, alene kan gives af Folketinget.

Et meget stort flertal her i Folketinget har fastlagt de regler, som i hovedtræk består i, at mennesker skal have været her i minimum syv år og skal kunne tale vores sprog så ubesværet, at de både kan gennemføre en samtale forståeligt og også forstå, hvad der bliver sagt på vores sprog, og det gennemføres ude på de stedlige politistationer i Danmark.

Det er altså mennesker, der ønsker at få vores statsborgerskab, fordi de har tilegnet sig vores sprog, har levet her i mange år, og deres børn er eventuelt født og opvokset her i landet. Det burde være en glædens dag, også for et parti, der besmykker sig med navnet Dansk Folkeparti, at der er så mange mennesker, der ønsker at få vores statsborgerskab, for det er mennesker, der lever op til de krav, der er gældende, for at kunne have ophold her i landet varigt.

Det burde være en glædens dag. Det er det for mig, at der er mennesker, der simpelt hen tilegner sig så meget af vores kultur, at de kan vores sprog, og de er flittige, de passer deres arbejde, de gør godt for Danmark.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

En glædens dag. Jamen jeg kan da også se, at der er nogle, der sidder og griner lidt, men jeg tror ikke, det er, fordi det er en glædens dag. Synes justitsministeren ikke, det er besynder-